

[Thisted Knudsen.]

trykt dette, end Tilfældet er. Naar den siger:

„Tilskuddet, der kan ydes saavel til Ejere som til saadanne Lejere (Andelshavere), hvem Vedligeholdelsespligten paa-hviler“;

har man Lov til at læse dette, som om der kun er Tale om Andelshavere, ikke ogsaa om almindelige Lejere. Der burde efter min Opfattelse have staaet „... saadanne Lejere, herunder Andelshavere, hvem Vedligeholdelsespligten paa-hviler“. Saa havde det været teknisk rigtigt.

I Anledning af Ministerens Bemærkninger om at udskille det Arbejde, der vilde blive udført, saafremt der ikke blev ydet Tilskud eller Laan, vil jeg kun sige, at det kan man opnaa paa den Maade, at Ejerne, naar Ansøgningerne kommer ind, gør opmærksom paa, at det ikke er Reparationsarbejde, der skal udføres, fordi der er Tale om Lejerskifte. Ved saa godt som alle Lejerskifter er Ejeren nødt til at foretage Reparation af Lejligheden, og jeg synes derfor, det er urimeligt, at han skal have Tilskud til at foretage Arbejder, han er nødt til at udføre, hvis han vil have sin Lejlighed lejet ud.

Malchau: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for Besvarelsen af de Spørgsmaal, jeg stillede.

Jeg forstod ikke rigtig Ministerens Motivering for, at Kommunerne ogsaa skal yde Tilskud til disse Arbejder. Ministeren motiverede det med, at Kommunerne havde saa meget Arbejde med denne Lovs Gennemførelse ved Tilrettelæggelsen, Kontroleringen o. s. v., at de som Følge deraf ogsaa burde have et økonomisk Medansvar ved at yde Tilskud. Jeg finder nu, at det er — hvis man maa bruge det Udtryk — at straffe Kommunerne dobbelt.

Jeg var ked af den Opfattelse, Ministeren gjorde gældende, at de Ejendomme, der ejes af Stat eller Kommune, og som benyttes til Beboelse, ogsaa skulde komme ind under Loven. Jeg haaber og tror, at saavel Stat som Kommuner, hvis denne Opfattelse er rigtig, vil benytte Loven saa lidt som muligt, idet jeg naturligvis gaar ud fra, at Stat og Kommuner, uanset at de ikke faar dette Tilskud, alligevel lader saadanne Arbejder udføre.

Elmqvist: Den højtærede Minister sagde i Anledning af mit Indlæg, at det, der var Tale om her, ikke var noget, man gav Folk, fordi de var i Trang, men det var

en Belønning. Ja, det forstaar jeg godt er den højtærede Ministers Mening med Lovforslaget, men saadan vil det almindeligvis ikke blive opfattet. Det vil meget ofte blive opfattet saaledes, at man skal henvende sig til det offentlige for at søge om Tilskud til Udførelse af Reparations- eller Forbedringsarbejder, og hvis man vil have Hjælp dertil, maa man underkaste sig den Kontrol og Undersøgelse, som det i Loven er fastsat, at Kommunalbestyrelserne skal udøve. Jeg er ikke i Tvivl om, at mange Ejendomsbesiddere — jeg ved det fra flere, hvis Ejendomme jeg administrerer — derfor ikke vil bede om Tilskud. Saa kan man sige, at de skulde være saa ædelmodige alligevel at lade Arbejdet udføre. Det vil de maaske ogsaa i nogle Tilfælde, men naar det drejer sig om Reparationsarbejder, som udmærket kan vente, mangler de den Opmuntring, det offentlige burde give dem til at udføre Arbejdet, og som kunde ligge i, at man lod dem fradrage et vist Beløb af Udgifterne i deres skattepligtige Indkomst.

Jeg er derfor bange for, at man forringer Forslagets Værdi ved alene at holde sig til Tilskudsformen. Jeg rejste i Gaar sammen med en tidligere kendt Kommunalpolitiker, og jeg nævnte over for denne, at en velhavende Mand vilde søge om dette Tilskud. Den paagældende Kommunalpolitiker sagde: Det vil han dog vel ikke være bekendt. Det er et Udslag af den Mentalitet, der heldigvis endnu er ude i Befolkningen, at Tilskud søger man ikke om, medmindre det er højst nødvendigt. Derfor er jeg, som sagt, bange for, at det vil skade Loven, at man ikke bruger den kombinerede Fremgangsmaade.

Dertil siger Ministeren, at ogsaa om Skattelettelse vil det blive nødvendigt at søge. Nej, Forholdet er i Øjeblikket det, at naar man udfører Reparationsarbejder paa sin Ejendom, indgiver man Regningerne til Ligningsmyndighederne, og saa skønner disse over, hvor stort et Beløb der kan anerkendes som fradragsberettiget i den skattepligtige Indkomst, altsaa hvor meget man kan belaste Ejendommens Drift med. Paa samme Maade vilde det være, hvis man gav Adgang til, at vedkommende kunde indgive sine Regninger for Arbejder ifølge Loven. Ligningsmyndighederne maatte først afgøre, hvad der efter de almindelige Regler var fradragsberettiget, og derefter maatte de afgøre, hvilke Regninger for udført Arbejde, derunder Forbedringsarbejder, de ifølge Loven kunde give Tilladelse til at fradrage. Den højtærede Minister maa nemlig ikke glemme, at Fradragsretten nu ved Arbejder paa Ejendomme kun gælder i det